

Budapestre vonatkozó újságcikkek

351.81

Szerző:

Cím:

Négy nagykörúti autóbuzsmegállónál
bevezették a sorbaállást

Forrás:

Magyar Nemzet
(Hely)

1960. júl. 16.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Személy:

Helyszám:

Idő: "1960"

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest nyomda, Gerlóczy-u. 2. - 14806/51

Pénteken reggel a Nagykörúton a Fővárosi Autóbusz Üzem forgalmi tisztjei és ellenőrei négy autóbuzsmegállónál felkérték az utasokat, hogy sorba állva várakozzanak az érkező kocsikra és sorrendben szálljanak fel az autóbuszokra. Az utazóközönség megértéssel fogadta ezt az intézkedést. A Margithíd felé tartó 12-es és 45-ös kocsikra a József utcánál, a Rákóczi út kereszteződésénél, a Wesselényi utcánál és a Népköztársaság útjának kereszteződésénél már az új

rendszer szerint szálltak fel az utasok.

A közeljövőben több villamos és autóbusz vonalon rendszerezítik a sorbaállást. Szombaton a 74-es trolibusz vonalán és a Körúton további autóbuzsmegállónál lép életbe az új rendszer. Az első napi tapasztalatok alapján remélhető, hogy a közönség ezután is megtartja az Autóbusz Üzem és a Villamosvasút ellenőreinek felszólításait és fegyelmeztetést sorba áll.

Impozáns fegyelem

Nem tudom, ki kezdte, de amikor én odaértem, már négyszer ketten álltak. Nem nyolcan: négyszer ketten, rendben felsorakozva egymás mögé.

Tegnap este nyolc óra után történt mindez a Lucullus-étterem előtt, a 12-es autóbusz megállónál.

Láttam hasonló jelenséget délben is. De akkor egy kalauz és egy közlekedési rendőr kérte fel a várakozó utasokat a sorbaállásra. De este se kalauz, se rendőr.

En is beálltam a sorba és utánam még sokan. A járókelők mosolyogtak az önként vállalt fegyelemnek ezen a szokatlan megnyilvánulásán, néhány kamasz megjegyzéseket tett. De mosoly és gúny leperdült rólunk, rendíthetetlenül álltunk s csak a busz jöttét lestük.

Hiába.

Veszve minden = gondoltam — szokáshoz híven, megint két-három autóbusz jön

egymásután, s ismerve a mi pesti családunkat, nincs az a hatalom, amely egybetartaná »impozáns sorainkat«. Ahányan vagyunk, annyifelől rohánjuk meg az autóbuszok feljáró lépcsőit.

Várakozásunkban nem is csalódtunk. Három busz jött egymás után. Az első megérkezett a megállóhoz, és a sor elindult. De mi lesz a többi busszal? Mindannyian figyeltünk és láttam, sajnálnánk is, ha nem sikerülne ez az első ki tudja, hogyan születetti próbálkozásunk. Volt néhány másodperc, amikor szinte éreztük, most, csak most ne mozduljon meg a sor.

De a második autóbusz vezetője váratlanul a segítségünkre sietett. Meglátva a hosszan kigyózó sort, megállt az első kocsi mögött vagy tízenöt méterre. Így aztán elhárult a veszély.

Hiába, a buszvezető is ismeri a pesti embereket.

(56)